

EGYEDÜL

Messze, meredek sötét itt minden,
árnyak tűnnek hosszú cérnaszálon;
roppant házak füstje messze libben;
mélysötét kéz esti karneválon
éji lepkék hosszú, nyúlott teste.
Négy ablakon néz a város; fáradt,
gúnyjal vigyorogva elnéz rajtam
Horpadt minden gesztusán a bánat:
durva ködben, mély magányba haltan.

Tejfehér testével szállt a nappal,
már emlék csupán: fehéren őrzik
néma felhők balga ködkalappal.
Lomha széltől tócsák vize bőrzik;
csúztot fog a vén december lába,
annyi doboló esőt lehullat —
Ülök idefönn — kifáradt, kába,
halk legény — mint sánta, bús indulat.

Kusza rengeteg a méla város,
nem jön tőle ismerős üzenet,
tőlem mindenki csak messze távoz,
egyedül maradván én üzenek.
Nincs mellettem senki már — de nézd csak,
óriás a könyvek kósza árnya,
mint bolond iránytűn tompa észak —
s nincs barátom, kedvesem, ki várna.

KOCZKÁS SÁNDOR.

Névtelen diák:

Egy középiskolás feljegyzés

Mindig úgy érzem, hogy rosszatje-
lentőn keveset beszélünk a középisko-
láról. Míg keretei közt vagyunk —
állítólag nem láthatjuk tisztán — mi-
kor kikerülünk belőle, — akkor meg
nincs értelme. — A megelégedés saj-
nos eléggé ismeretlen fogalom ezzel
az intézménnyel szemben — még tár-
gyilagos diákok köreiből is — talán
azért, mert a vezetetteknek minimális
beleszólásuk sincs abba, hogy merre
vezetik őket. Micsoda ideális állapot:
valaminémű csekély diák-önkormány-
zat. Ha a tanár és diák közt kialakul
mélyebb és emberibb légkör, a kölcsö-
nös megismerés, mely nemcsak a diák
gyengeségeire és a tanár »bogaraira«
terjedne ki, — a diáknak a »komo-
lyan» — a tanár részéről, —
a kölcsönös és ami lényeg: őszinte
megbecsülés és szeretet — fölemelné
a diákot, és nevelővé tenné a tanárt.

Régen közhelyé kiállított tény:
baj van a tanár utánpótlással, és már
általában a tanárság anyagi és szel-
lemi helyzetével. Ez a baj elég csönd-
ben húzódik meg, ami érthető is, hi-
szén a passzív szenvedő érdekeltek,
a diákok legkevesebbet szólhatnak a
kérdéshez. Tény: a középiskolás di-
ákságnak csak a legidősebb korosz-
tályai számíthatók a komolyan vé-
hető csoporthoz, — tanáraik azonban
nemhogy az élelátás, hanem a lát-
ás valószínűségét is megvonják e kis
csoporttól, az ő »nevelésüket« illető-
leg. (Mi mindenre rá nem ruházzuk
ezt a szót: tanít, nevel.) Kritika híjá-
val a fegyelem sokat emlegetett jogci-

mén olyan képtelenségeket nyi-
nak tételle, hogy a tanárnak
is igaza van, amikor nincs igaza
nem egyszerű kis bornirtság:
lásfoglalás a hallgató diáksággal
ben. Mennyire tisztán látszik,
csak az meg tanárnak, aki
meg van szorulva.

A középiskola tananyaga az
luciót a lassan, de biztosan e-
alatt kezeli. Mikor oldalakat kell
tanulnunk az Aeneisből kívülről
négy órában, meg az a gyanú
gyon a XVIII—XIX. században
gezzük eme fejtágító mulat-
ugyanakkor, mikor körülöttünk
1934-ben az orosz középiskolá-
lankok, repülő típusait kellett

Művészettörténelem órákon
alkalmam meglátni, hogy mennyi
hiányzik az egyéniségnévelés a
zépiskolában. Ezek az órák, a
kor végre a sok tanuló-gépi sz-
után egyéniségére, szépérzékére
szüksége a diáknak: nem akarja
hinni magáról, hogy neki olyan
van, szinte szegényli. Sokadmagam
úgy éreztem, hogy ezeken az órá-
melyek természetesen a lehető le-
kábbak — kaptunk a legtöbbet a ké-
iskolától, mert az egyetemessé-
ből kaptunk, — és önmagunk íté-
ízlésén keresztül. Ezek az órá-
formálódhatna a magasabbrendű-
ber belőlünk, — de sajnos nincs
rá, mert sietni kell a rendhagyó-
hez és sinusz cosszinuszhoz. — So-
építene bennünk ha a művészeti-
nelem órák nem merülnének ki
a képzőművészetben, hanem lega-
a zenére is kiterjednének.

Mennyi minden tudományt
aggatnak a középiskolában, ami
lekopik rólunk és önmagunkban
erősítenek meg. Ez az egyénisé-
kön túl még a magyarságunkra is
natkoztatható. Kétségbeejtően ke-
tudunk a magyarságról. Tudjuk,
a római földműves kétezer évvel
előtt hogy hívta a szerszáma-
nem tudjuk, hogy hányféle mag-
nyelvjárás hányféleképpen ne-
használati tárgyait. Tudjuk, hogy
panonnak hívták az ókori épüle-
tetőháromszögét, ismerjük a né-
mesterdalnokokat, de egyetlen
les népi díszítőmotívumról, a nép-
hányféleségeiről nem hallottunk.
dálkozunk-e hát az idegenmá-
és azon, hogy a múltban élünk és
a magunk jelenjében, és jövőjében.

A magyarság lelkéről, művés-
ről, észjárásáról mit sem tudunk.
Nem lehetne-e ennek a millió új,
meretlen, de mégis végtelenül
zánk tartozó fogalomtömeg betan-
sával tágitani inkább elménket,
a harmadik deklinációhoz tartozó
vétejekkel. Gondolom nemcsak a
gunk, hanem az emberiség szemé-
is többet érnenek és ami lényeg: há-
nálánk magyarságunknak.

Lehet-e csodálkozni középosz-
lyunk korrupságán, izléstelenség-
és magyartalanságán? Egyenesen
vetkezik mindezekből.

De igaz: azt ne mondjuk, hogy
középiskola nem nevel az életre:
szén magtanítja, hogy legkevésbé
van úgy, ahogy jó lenne. A közép-
la nagy áldása: tőrésre nevel.

Ha kicsit megkönnyebbülve kil-
rülök belőle, nagyon sajnálni fogó
hogy annyi idejét eltöltöttem legbe-
gadóképesebb ifjúkoromnak sok
szontalan és elenyésző kevés haszn-
munka között. Társaimat nézve
tom, hogy nem mozdított rajtuk se-
mi különöset. Aki akart lenni több
az lett saját erejéből, aki közöny-
fogta fel életét, azt meghagyta ber-

VALAMENNYI HIRDETŐNK KERESZTÉNY CÉG!

Elvárjuk tagjaink támogatását azzal,
hogy hirdetőinknél vásárolnak, illetve dolgoztatnak.

PESTI MAGYAR
KERESKEDELMI BANK

ALAPITOTTÁK 1841-BEN
KIRÁLYI SZABADALOM-
LEVÉLLEL

SZEGEDI FIÓKJA:

Széchenyi-tér és Vörösmarty-u. sarok
Készséggel ajánlja fel szolgálatait a takaré-
pénztári és banküzlet minden ágában.

URIDIVAT-CIKKEK
NYAKKENDŐK
NAGY VÁLASZTÉKBAN

Csász Béliánál

KIGYÓ-U. és
FEKETESAS-UTCA
SAROK

KETTING LAJOS
TEXTILÁRÚ - NAGYKERESKEDÉSE

Szeged és a Délvidék
legsámottevőbb szaküzlete

Szeged, Tisza Lajos-körút 49.
(Püspökbazár) Telefon: 26-87.
Baross Szövetség tagja.

KNITTEL KONRÁD

férfi és női kalapkülönlegességek raktára

Kárász-utca 5.

SZEGEDI HID

A SZEGEDI EGYETEMI IFJUSÁG (SZEI) LAPJA.

Ára: 80 fillér.

Felelős szerkesztő: SZABOLCSI GÁBOR bölcsész.

Szerkesztő: KOCZKÁS SÁNDOR tanárjelölt.

Felelős kiadó: BARTUCZ MAGDA tanárjelölt.

Szerkesztőbizottság elnöke: a Szellemi Szolgálat vezetője.

Munkatársak:

Bálint Sándor egy. magántanár. Rátkai László a rádió tisztviselő-
je, Csenei Magdolna tanárjelölt, Gajdi István tanítójelölt, Greguss
Pál vegyész, Illés Lajos polg. isk. tanárjelölt, Jankó Géza vegyész,
Kőrös Zsuzsanna tanárjelölt, Pálffy József tanárjelölt, Osváth Gábor
orvosjelölt, Chiovini Károly szigoró orvos, Salfay István tanárjelölt.

Nyomatott: ABLAKA GYÖRGY könyv- és újságnyomdájában, Szeged, Kálvária-utca 14. Tel.: 10-84
Felelős nyomdavezető: Ablaka István.

HARIS NYÁT
FEHÉRNEMŰT
KÖTÖTTÁRÚT
AZ

Excelsior

HARISNYAHÁZBÓL

Tisza Lajos-körút 42/b.